

[Træff.]

at græsse dér, hvor samfundet har behov for det. Jeg synes, at debatten i sidste uge om en energipolitik tydeligt viste, at vi havde brug for en masse forskningsresultater om A-kraftværker, fordeling af energi med meget mere. Endvidere synes jeg, at et område som trafikforskningen bliver alt for lidt tilgodeset. Jeg mener, at hvis vi kan komme væk fra den frie forskningsret, ikke totalt, men i meget større omfang, end tilfældet er nu, vil samfundet vinde meget herved.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg vil godt her i anden omgang lige beskæftige mig med et par emner. Jeg vil bl. a. gerne takke fru Ritt Bjerregaard for understregningen af det synspunkt, at al uddannelse ikke skal samles i centre, men at der stadig bør bestå en række selvstændige undervisningsinstitutioner, og at vi bør gøre en del for at skabe gode overgangsmuligheder mellem disse institutioner og centrene. Jeg synes, det var meget tilfredsstillende, at dette synspunkt fra fru Ritt Bjerregaard, socialdemokratiet, blev fremhævet så klart og tydeligt herfra i dag i debatten.

Så har der været talt en del om reglerne for adgang til de videregående uddannelser. Det var jeg ikke inde på i første omgang. Fru Ritt Bjerregaard sagde herom, at man burde afvente resultatet fra udvalget om liberalisering, inden man tog nærmere stilling, og det kan jeg da tilslutte mig, men vi kan vel i dag sige så meget, at når der for tiden er udsigt til for stærk tilgang til de videregående uddannelser, er det vel ikke ligefrem tiden til at forberede en lempelse på adgangskriterierne. Det kan vel kun give endnu større problemer inden for de videregående uddannelser selv, men vi vil da gerne være med til at se på, om det er muligt, som fru Ritt Bjerregaard var inde på det, at give erhvervs erfaringer en placering, når man skal se på adgangskriterierne. Vi kan vel også sige så meget, at vi må afvise de tanker, der fra nogle sider er fremme om, at adgangen skal reguleres ved lodtrækning, hvis der skal være begrænsninger.

Med hensyn til adgangsreglerne var hr. Træff inde på, at der burde gennemføres en adgangsprøve, så alle, sådan forstod jeg det, skulle være stillet lige. Det lyder sådan set vældig tilløkkende, men jeg vil dog gerne

advare imod nogle ting ved dette. For det første kan det meget let gå sådan — det har det erfaringsmæssigt vist sig at gøre ofte — at når man laver en sådan ny prøve, kan et kursus, en forberedelse, til en sådan prøve let blive et helt nyt led i uddannelsessystemet, og det var jo ikke det, der var meningen. Endvidere vil jeg sige, at en sådan prøve er en lidt gammeldags prøveform, idet den ikke så meget kan baseres på, at en evne til at arbejde med et stof følges i det daglige arbejde. Derfor skal vi måske nok tænke os om et par gange, før vi alt for stærkt går ind på det synspunkt, at en adgangsprøve kan løse problemerne.

Så er der flere talere, der har været inde på spørgsmålet om basisuddannelser, og der har også været en del angreb på basisuddannelserne og det tværfaglige, projektorienterede, der er i dem. Jeg er da enig med hr. Bendix i, at det kan være rigtigt, at der gøres en række forsøg med alternative basisuddannelser. Hr. Bendix nævnte, så vidt jeg hørte, ikke de ting, man laver i Odense. Det er ellers ret forskelligt fra det, man prøver i Roskilde, og vel også fra det, man vil prøve i Ålborg, men på længere sigt må vi vel også her sikre, at det ikke bliver så forskelligartet, at der ikke bliver nogen overgangsmuligheder mellem disse forskellige centre, hvor basisuddannelserne findes. Jeg mener heller ikke, at vi uden videre skal afvise de forsøg, der gøres for at komme frem ad tværfaglig vej i disse basisuddannelser. Vi har nok mange gange følt under den gammeldags studieform, at vi savnede, at de forskellige faglige ting ligesom blev arbejdet sammen og bygget sammen. Det er vel også noget, der ofte er brug for i erhvervslivet, og når der er tale om ansættelse i det offentlige, at man formår at anlægge disse helhedssynspunkter.

Jeg forstod, at hr. Morten Lange var meget skeptisk over for basisuddannelserne. I det hele taget kan man ikke sige, det var nogen revolutionær tale, hr. Morten Lange holdt. Jeg er måske nok enig med hr. Morten Lange i, at man for 5-6 år siden skulle have forudset nogle af de toppe, der kommer nu, og at vi nu måske let falder i den anden grøft og gennemfører eller tænker os nogle reguleringer, der ikke er behov for, men dertil vil jeg sige, at det ligger netop i ministerens oplæg, at der ikke nødvendigvis